

๕.๖. สังขยาตตัทธิธ

สังขยาตตัทธิธ ลงปัจจัย ๖ ตัว คือ **ม ถ จ ตย อี ก** แทนคำว่า “**ปุรณ**” แปลว่า “**เต็ม ที่**”

ปกติสังขยา

ทฺวาทโย อฏฺจารสนฺตา	ติลฺงเค พหฺวาจกา
วีสฺตยาที นวฺตฺยนฺตา	อิติติลฺงเควฺวาจกา
สตาที อสงฺเขยฺยนฺตา	นปฺสกา ทฺวิวฺวาจกา
โกฏิตฺตยมกฺโขภินิ	อิติติลฺงคา ทฺวิวฺวาจกา.

ทฺวิ (๒) ถึง อฏฺจารส (๑๘) ใช้ได้ทั้ง ๓ ลิงค์ เป็นพหุวจนอย่างเดียว
 เอญฺนวิสฺติ (๑๙) ถึง อฏฺจนวุติ (๙๘) เป็นอิติลึงค์ เอกวจนอย่างเดียว
 เอญฺนสฺตํ (๙๙) ถึง อสงฺเขยฺยํ (อสงฺไชย) เป็นนปฺสกลึงค์ ๒ วจน
 โกฏิ ปโกฏิ โกฏิปโกฏิ และ อกฺโขภินิ เป็นอิติลึงค์ ๒ วจน

๔๐๖. สงฺขยาปุรณ โม. (๒ บท, ปัจจัยวิธี)

ลง **ม** ปัจจัย ในอรรถ เต็มแห่งสังขยา (จำนวนเต็ม)

ปณฺจนํ ปุรโณ	= ปณฺจโม. (วาโร)	เต็ม ๕, ที่ ๕
ปณฺจนํ ปุรณิ	= ปณฺจมี ปณฺจมา. (วิริยปารมี)	เต็ม ๕, ที่ ๕
ปณฺจนํ ปุรณํ	= ปณฺจมํ. (ฉานํ)	เต็ม ๕, ที่ ๕
สตุตฺตนํ ปุรโณ	= สตุตฺโตโม, สตุตฺตมี สตุตฺตมา, สตุตฺตมํ.	เต็ม ๗, ที่ ๗
อฏฺจนํ ปุรโณ	= อฏฺจโม, อฏฺจมี อฏฺจมา, อฏฺจมํ.	เต็ม ๘, ที่ ๘
นวณํ ปุรโณ	= นวโม, นวมี นวมา, นวมํ.	เต็ม ๙, ที่ ๙
ทสนํ ปุรโณ	= ทสโม, ทสมิ ทสมา, ทสมํ.	เต็ม ๑๐, ที่ ๑๐

๔๐๗. จตุจฺเณติ ธจฺา. (๒ บท, ปัจจัยวิธี)

หลังจาก จตุ ลง **ธ** ปัจจัย, และหลังจาก **ณ** ลง **จ** ปัจจัย ในอรรถเต็ม

จตุณํ ปุรโณ	= จตุตฺโต, จตุตฺติ จตุตฺตา, จตุตฺถํ.	เต็ม ๔, ที่ ๔ (ซ้อน ต)
ณณํ ปุรโณ	= ณฺจโ, ณฺจํ ณฺจา, ณฺจํ.	เต็ม ๖, ที่ ๖ (ซ้อน ณ)
	(ลง อี = นทาทีโต วา อี, ลง อา = อิติถิมโต อาปจฺโย)	
ณฺจโ เอว	= ณฺจโม.	เต็ม ๖, ที่ ๖
	(ลง ม ปัจจัยในอรรถสกัถะ = โม โยควิภาคะใน...)	

ทำตัวรูป

จตุตถโ = จตุ + ถ

จตุ ถ	- ลง ถ ปัจจัย ในอรรถปุรณสังขยา	= จตุจเณหิ ถจา.
จตุตถ	- ช้อน ต	= วคเค โฆสาโฆसानํ ตติยปรจมา.
จตุตถ	- เรียก จตุตถ ว่านาม	= ตพฺพิตสมาสกิตกา นามวา...
จตุตถ สิ	- ลง สิ ปฐมา	= ลิงคตเถ ปจมา.
จตุตถ โอ	- อาเทศ สิ เป็น โอ	= โส.
จตุตถโ	- แยก ลบ รวม สำเร็จรูปเป็น จตุตถโ ที่ ๔	

๔๐๘. ส ฉสฺส วา. (๓ บท, อาเทศวิธี)

อาเทศ ฉ เป็น ส บ้าง (ในทิกุสมาส)

ฉาหิ อสฺส ชีวิทํ	= ส่าหิ ฉาหิ.	๖ วัน
ฉ อายตนํ	= สฬายตนํ. (ลอุาคม = ยวมทน...)	อายตนะ ๖

๔๐๙. ทฺวิตฺติหิ ตฺติโย. (๒ บท, ปัจจัยวิธี)

หลังจาก ทฺวิ และ ตฺติ ลง ตฺติย ปัจจัย ในอรรถ เต็ม

๔๑๐. ตฺติเย ทฺวตาปิ จ. (๔ บท, อาเทศวิธี)

เพราะ ตฺติย ปัจจัย อาเทศ ทฺวิ เป็น ทฺ, และ ตฺติ เป็น ต

ทฺวินนํ ปฺรโณ	= ทฺติโย, ทฺติยา, ทฺติยํ.	เต็ม ๒, ที่ ๒
ตฺตินนํ ปฺรโณ	= ตฺติโย, ตฺติยา, ตฺติยํ.	เต็ม ๓, ที่ ๓

อปี-จ ศัพท์

อปีศัพท์ ในสูตรนี้ รวมเอาการอาเทศ **ทฺวิ** เป็น **ทฺ** ในที่อื่นบ้าง (ทิกุสมาส)

จศัพท์ ในสูตรนี้ รวมเอาการอาเทศ **ทฺวิ** เป็น **ทฺ** ในที่อื่นบ้าง (ทิกุสมาส)

อ. เทว รตฺติโย	= ทฺรตฺตํ.	๒ ราตรี
เทว วิธานิ	= ทฺวิธํ.	๒ อย่าง
เทว องฺคานิ	= ทฺวองฺคํ.	องค์ ๒ (ว อุาคม)
เทว รตฺติโย	= ทฺิรตฺตํ.	๒ ราตรี
เทว คุณฺณานิ	= ทฺิคุณฺ.	๒ ชั้น
เทว คาโว	= ทฺิคู.	วัว ๒ ตัว

ทำตัวรูป

ทฺติโย ตตฺติโย = ทฺวิ, ติ + ตฺติ

ทฺวิ, ติ ตฺติ	- ลง ตฺติ ปัจจย ในอรรณปุรณสังขยา	= ทฺวิตฺติหิ ตฺติโย.
ทฺ, ต ตฺติ	- อาเทศ ทฺวิ เป็น ทฺ, ติ เป็น ต	= ตเย ทฺตาปี จ.
ทฺติย, ตตฺติย	- เรียก ทฺติย, ตตฺติย ว่านาม	= ตทฺธิตสมาสกิตกา นามว่า...
ทฺติย, ตตฺติย สิ	- ลง สิ ปฐมา	= ลิงคตฺเถ ปฐมา.
ทฺติย, ตตฺติย โ	- อาเทศ สิ เป็น โ	= โส.
ทฺติโย, ตตฺติโย	- แยก ลบ รวม สำเร็จรูปเป็น ทฺติโย, ตตฺติโย ที่ ๒, ที่ ๓	

๔๑๑. เตสมทฺตูปปนทณ อทฺตทฺตทิวทฺตทฺติยทฺตทฺตติยา. (๓ บท, อาเทศวิธี)
 อาเทศ อทฺต กับ จตฺตฤ เป็น อทฺตทฺต, อทฺต กับ ทฺติย เป็น ทิวทฺต ทฺติยทฺต,
 และ อทฺต กับ ตตฺติย เป็น อทฺตติย (สูตรนี้เป็นวิธีของสมาส)

ต.ตป	อทฺตณ จตฺตฤ	= อทฺตทฺต.	ที่ ๔ ด้วยทั้งกึ่ง, อีกครึ่งจะเป็น ๔, ๓ ครึ่ง
	อทฺตณ ทฺติโย	= ทิวทฺต ทฺติยทฺต.	ที่ ๒ ด้วยทั้งกึ่ง, อีกครึ่งจะเป็น ๒, ๑ ครึ่ง
	อทฺตณ ตตฺติโย	= อทฺตติโย.	ที่ ๓ ด้วยทั้งกึ่ง, อีกครึ่งจะเป็น ๓, ๒ ครึ่ง
ทวน	เอกณจ ทส จ	= เอกการส เอกาทส.	๑ บวก ๑๐ เป็น ๑๑; ๑๑
ต.ตป	เอเคน อธิกา ทส	= เอกการส เอกาทส.	๑๐ บวก ๑ เป็น ๑๑; ๑๑
		(อาเทศ อ ที่ ก เป็น อา = เทวภูจฺจานมาการฺ วา)	
		(อาเทศ ท เป็น ร = เอกาทิโต ทส ร สงฺขยาน)	
		(ปณจ-อฏฺจารส, อาเทศ โย กับ อ เป็น อ = ปณจาทินมการฺ)	

วาทัพ

วาทัพ ในสูตร “เทวภูจฺจานมาการฺ วา” มีอรรณวตฺติตวิภาสา กำหนดวิธีไว้ ๓ อย่าง คือ

- นิจจวิธี** เพราะ ทส อาเทศสระท่ายของ เอก ทฺวิ อฏฺจ เป็น อา แน่นอน
 เช่น เอกาทส ทฺวาทส อฏฺจารส
- อนิจจวิธี** เพราะ วิสติ ถึง นวุติ อาเทศสระท่ายของ ทฺวิ เป็น อา ไม่แน่นอน
 เช่น ทฺวาวิสติ เทววิสติ, ... ทฺวานวุติ เทวนวุติ
- อสนตฺติวิธี** เพราะ วิสติ ถึง นวุติ ไม่อาเทศสระท่ายของ เอก อฏฺจ เป็น อา
 เช่น เอกวิสติ ... เอกนวุติ, อฏฺจวิสติ ... อฏฺจนวุติ

พึงทราบ	๑. เพราะ ทส	อาเทศ อ ของ เอก อฏฺจ เป็น อา แน่นอน
	๒. เพราะ ทส	อาเทศ อิ ของ ทฺวิ เป็น อา แน่นอน
	เพราะ วิสติ ถึง นวุติ	อาเทศ อิ ของ ทฺวิ เป็น อา ไม่แน่นอน

การอาเทศ ท เป็น ร

หลังจาก เอก เป็นต้น อาเทศ ท ของ ทส เป็น ร บ้าง = เอกาทีโต ทส ร สงฺขยาเน.
เช่น **เอการส พารส ปณฺณรส สตุตรส อฏฺจารส** เป็นต้น

ทำตัวรูป

เอการส = เอก + ทส (สมาส)

เอกาทส	- เพราะ ทส อาเทศ อ ของ เอก เป็น อา	= เทวภูจฺจนาจนาจโร วา.
เอการส	- อาเทศ ท ของ ทส เป็น ร	= เอกาทีโต ทส ร สงฺขยาเน.
เอการส	- เรียก เอการส ว่านาม	= ตฤธิตสมาสกิตกา นามว่า...
เอการส โย	- ลง โย ปฐมาวิภคติ	= ลิงคตเถ ปจมา.
เอการส	- อาเทศ โย กับ อ เป็น อ	= ปณฺจาทินมกาโร.
เอการส	- สำเร็จรูปเป็น เอการส ๑๑	

๔๑๒. เอกาทีโต ทสสฺสึ. (๓ บท, ปัจจัยวิธี)

หลังจาก เอกาทส เป็นต้น ลง อี ปัจจัย ในอรรถ เต็ม

(อี ปัจจัยในสูตรนี้ จะลงเฉพาะหลังจาก ทส ที่ไม่มีปัจจัยในอิตถิลิงค์)

ทวน	เอกณฺจ ทส จ	= เอการส, เอกาทส.	๑๑
ต.ตป	เอเกน อธิกา ทส	= เอการส, เอกาทส.	๑๑
ปุณณ	เอกาทสนฺนํ ปุโรณ	= เอกาทสโม, เอกาทสึ, เอกาทสมํ.	เต็ม ๑๑, ที่ ๑๑
	เทว จ ทส จ	= พารส ทฺวาทส.	๑๒
	ทฺวาทสนฺนํ ปุโรณ	= พารสโม ทฺวาทสโม, ทฺวาทสึ, ทฺวาทสมํ.	เต็ม ๑๒, ที่ ๑๒
	ตโย จ ทส จ	= เตรส, เทรส. (ติ เป็น เต = เตสุ วฺทฺธิ...)	๑๓
	เตรสนฺนํ ปุโรณ	= เตรสโม, เตรสึ, เตรสมํ	เต็ม ๑๓, ที่ ๑๓
	จตุตาโร จ ทส จ	= จฺตุทส, จฺจฺจฺจ, จตุทฺทส.	๑๔
	จตุทฺทสนฺนํ ปุโรณ	= จฺตุทสโม, จตุทฺทสโม, จตุทฺทสึ, จาตุทฺทสึ.	เต็ม ๑๔, ที่ ๑๔
	ปณฺจ จ ทส จ	= ปณฺจทส, ปณฺนรส, ปณฺณรส.	๑๕
		(ปณฺจ เป็น ปณฺน ปณฺณ = เตสุ วฺทฺธิ...)	
	ปณฺจทสนฺนํ ปุโรณ	= ปณฺนรสโม, ปณฺจทสโม, ปณฺนรสึ, ปณฺจทสึ	เต็ม ๑๕, ที่ ๑๕
	ฉ จ ทส จ	= โสฬส.	๑๖

(อาเทศ ฉ เป็น โส = ทเส โส นิจฺจณฺจ)

(อาเทศ ท เป็น ร = เอกาทีโต ทส ร สงฺขยาเน)

(อาเทศ ร เป็น ล = ล ทฺรานํ)

(ลพณมวิเสโส = ล กับ พ ไม่ต่างกัน)

ทส จ (X ๔)	= จตฺตาลีส์, จตฺตารีส์.	๔๐
	(อาเทศ จตุ ที่แปลว่า ๔๐ เป็น จตฺตาร, โย เป็น อีส์ = คณเน)	
	(อาเทศ ร เป็น ล = ล ทราน)	
โสฬสนนํ ปุรโณ	= โสฬสโม, โสฬสี.	เต็ม ๑๔, ที่ ๑๔
สตต จ ทส จ	= สตฺตรส, สตฺตทส.	๑๗
สตฺตรสนนํ ปุรโณ	= สตฺตรสโม, สตฺตทสโม, สตฺตรสี.	เต็ม ๑๗, ที่ ๑๗
อฏฺฐ จ ทส จ	= อฏฺฐารส, อฏฺฐาทส.	๑๘
อฏฺฐารสนนํ ปุรโณ	= อฏฺฐารสโม, อฏฺฐาทสโม, อฏฺฐารสี.	เต็ม ๑๘, ที่ ๑๘
	(อาเทศ อ เป็น อา = เทวภูฏานมาภาโร วา)	
	(หลัง อฏฺฐ อาเทศ ท เป็น ร = อฏฺฐาทิตฺ จ)	

พึงทราบว่

สังขยาตั้งแต่	เอกุนวีสติ ถึง อฏฺฐจฺนวติ	เป็นอิตถิลิงค์ เอกพจน์ เป็นบทตั้งก็มี บทขยายก็มี เช่น
ปฐมา	ภิกฺขุนํ เอกุนวีสติ ติฏฺฐจติ. (สงฺขยาน)	๑๙ รูป แห่งภิกษุทั้งหลาย ยืนอยู่
	เอกุนวีสติ ภิกฺขุ ติฏฺฐจฺนติ. (สงฺเขยฺย)	ภิกษุทั้งหลาย ๑๙ รูป ยืนอยู่
อาลปนะ	โกติ ภิกฺขุนํ เอกุนวีสติ , ติฏฺฐจตุ.	
	ณัะ ๑๙ รูป แห่งภิกษุทั้งหลาย, จงยืนอยู่	
	เอกุนวีสติ ภิกฺขโว, ติฏฺฐจฺนตุ.	ภิกษุทั้งหลาย ๑๙ รูป จงยืน
ทุติยา	ภิกฺขุนํ เอกุนวีสติ ปสฺส.	จงดู ๑๙ รูป แห่งภิกษุทั้งหลาย
	เอกุนวีสติ ภิกฺขุ ปสฺส.	จงดู ภิกษุทั้งหลาย ๑๙ รูป
ตติยา	ภิกฺขุนํ เอกุนวีสติยา กตํ.	อัน ๑๙ รูป แห่งภิกษุทั้งหลาย กระทำแล้ว
	เอกุนวีสติยา ภิกฺขุหิ กตํ.	อันภิกษุทั้งหลาย ๑๙ รูป กระทำแล้ว

ต.ตป	เอเกน อุนา วีสติ	= เอกุนวีสติ.	๑๙
	เอกุนวีสติยา ปุรโณ	= เอกุนวีสติโม.	เต็ม ๑๙, ที่ ๑๙

๔๑๓. **คณเน ทสสฺส ทฺวติจตุปณฺจจสฺตตอฏฺฐจฺนวกานํ วิติจตฺตาร-
ปณฺญาจสฺตตาสนฺวา โยสุ โยนณฺจิสฺมาสํจิริตีตฺติ.** (๘ บท, อาเทศวิธิ)
ในสังขยา เพราะ โย วิภัตติ อาเทศ ทส ที่แปลว่า ๒๐ เป็น วิ, ๓๐ เป็น ติ,
๔๐ เป็น จตฺตาร, ๕๐ เป็น ปณฺญา, ๖๐ เป็น จ, ๗๐ เป็น สตต, ๘๐ เป็น อส,
๙๐ เป็น นว, และอาเทศ โย เป็น อีส์ อาสํ จิ ริ ติ อีติ อุติ ตามลำดับ

ทวน **ทส จ ทส จาติ = ทส.** ทส+ทส = ทสทส (๑๐+๑๐ = ๒๐)
เมื่อย่อเป็นทวันทสมาสแล้ว, ทำให้เหลือ ทส ศัพท์เดียว = สรูปานเมกเสสฺวสกี.
ทส + โย ลงปฐมาวิภัตติ ฝ่ายพหูพจน์

ทส + โย

๒๐	ทส+โย > วิ+อิสฺ	> วิสฺ	- อาเทศ ทส เป็น วิ, โย เป็น อิสฺ, ลบสระหน้า
๓๐	ทส+โย > ติ+อิสฺ	> ติสฺ	- อาเทศ ทส เป็น ติ, โย เป็น อิสฺ, รัสสะ, ํ อาคม
๔๐	ทส+โย > จตฺตาร+อิสฺ	> จตฺตาริสฺ	- อาเทศ ทส เป็น จตฺตาร, โย เป็น อิสฺ
๕๐	ทส+โย > ปณฺณา+อาสฺ	> ปณฺณาสฺ	- อาเทศ ทส เป็น ปณฺณา, โย เป็น อาสฺ
๖๐	ทส+โย > ฉ+จิ	> สฺฉจิ	- อาเทศ ทส เป็น ฉ, ฉ เป็น ส, โย เป็น จิ, ช้อน ฎ
๗๐	ทส+โย > สตฺต+ริ	> สตฺตริ, -ติ	- อาเทศ ทส เป็น สตฺต, โย เป็น ริ ติ
๘๐	ทส+โย > อส+อิตฺติ	> อสิตฺติ	- อาเทศ ทส เป็น อส, โย เป็น อิตฺติ
๙๐	ทส+โย > นว+อุติ	> นวุติ	- อาเทศ ทส เป็น นว, โย เป็น อุติ

๔๑๔. **ติ จ.** (๒ บท, อาคมวิธี)

หลังจากสังขยาเหล่านั้น ลง ติ อาคม บ้าง

วาศัพท์

วาศัพท์ ที่ตามมาจากสูตร “ส ฉสฺส วา” มีอรรถวาทิตวิภาสา กำหนดไว้ว่า

- หลังจาก วิสฺ ติสฺ ลง ติ อาคมบ้าง, หลังจากสังขยาอื่นไม่ลง
- เพราะ ติ อาคม ลบนิคคหิตที่ สฺ = พุยญชเน จ.
- เรียกว่านาม, ลงวิภัตติ

ทวน	- ทส จ ทส จาติ	= ทส.	๒๐
	ทส (๒๐) + โย + ติ	= วิสฺติ (ลบ ํ) วิสฺ.	๒๐
	ภิกฺขุณฺ วิสฺติ วิสฺ วา.	(สงฺขยาน)	๒๐ รูป แห่งภิกษุ
	วิสฺติ ภิกฺขุ วิสฺ วา.	(สงฺเขยฺย)	ภิกษุ ๒๐ รูป
ปุรณ	- วิสฺติยา ปุรโณ	= วิสฺติโม.	เต็ม ๒๐, ที่ ๒๐
	- เอโก จ วิสฺติ จ	= เอกวิสฺติ, เอกวิสฺ.	๒๑
	เอกวิสฺติยา ปุรโณ	= เอกวิสฺติโม.	เต็ม ๒๑, ที่ ๒๑
	- เทว จ วิสฺติ จ	= พาวิสฺติ พาวิสฺ, ทวาวิสฺติ ทวาวิสฺ.	๒๒
	พาวิสฺติยา ปุรโณ	= พาวิสฺติโม, ทวาวิสฺติโม. (วิสฺติทเสฏฺ...)	เต็ม ๒๒, ที่ ๒๒
	- ตโย จ วิสฺติ จ	= เตวิสฺติ เตวิสฺ.	๒๓
	เตวิสฺติยา ปุรโณ	= เตวิสฺติโม.	เต็ม ๒๓, ที่ ๒๓
	- จตฺตารโ จ วิสฺติ จ	= จตฺตวิสฺติ จตฺตวิสฺ.	๒๔
	จตฺตวิสฺติยา ปุรโณ	= จตฺตวิสฺติโม.	เต็ม ๒๔, ที่ ๒๔
	- ปณฺจ จ วิสฺติ จ	= ปณฺณวิสฺติ, ปณฺณวิสฺ.	๒๕
		ปณฺจวิสฺติ ปณฺจวิสฺ.	๒๕
	ปณฺจวิสฺติยา ปุรโณ	= ปณฺณวิสฺติโม, ปณฺจวิสฺติโม.	เต็ม ๒๕, ที่ ๒๕

- ฌ จ วิสติ จ ฌพฺพิสติยา ปุรโณ	= ฌพฺพิสติ ฌพฺพิส.	๒๖
- สตฺต จ วิสติ จ สตฺตวิสติยา ปุรโณ	= ฌพฺพิสติโม. = สตฺตวิสติ สตฺตวิส.	เต็ม ๒๖, ที่ ๒๖ ๒๗
- อฏฺจ จ วิสติ จ อฏฺจวิสติยา ปุรโณ	= สตฺตวิสติโม. = อฏฺจวิสติ อฏฺจวิส.	เต็ม ๒๗, ที่ ๒๗ ๒๘
- เอเกน อุนา ตีสติ เอเกนตีสติยา ปุรโณ	= อฏฺจวิสติโม. = เอเกนตีสติ เอเกนตีส.	เต็ม ๒๘, ที่ ๒๙ ๒๙, ๓๐ หย่อน ๑
- ทส (๓๐) + โย + ติ	= เอเกนตีสติโม. = ตีสติ ตีส ตีส.	เต็ม ๒๙, ที่ ๒๙ ๓๐
	(ตีส - ทส เป็น ติ และ โย เป็น อีส, แยก ลบ รวม)	
	(ตีส - รัสสะ = ภาวจาติ..)	
	(ตีสติ - ลง ติ อาคม = ติ จ.)	
	(ตีสติ - ลบ ํ ที่ ส = เตสุ วุฑฺธิ..)	
	(ตีส - ลบ ํ ที่ ส = เตสุ วุฑฺธิ..)	
ตีสติยา ปุรโณ	= ตีสติโม.	เต็ม ๓๐, ที่ ๓๐
- เอโก จ ตีสติ จ เอเกตีสติยา ปุรโณ	= เอกตีสติ, เอกตีส.	๓๑
- เทว จ ตีสติ จ	= เอกตีสติโม.	เต็ม ๓๑, ที่ ๓๑
- ตโย จ ตีสติ จ	= พาดตีส, ทวดตีส.	๓๒
- ทส (๔๐)	= เตตตีส.	๓๓
เอโก จ จตฺตาลีส์ จ	= จตฺตาลีส์, ตาลีส์. (ร เป็น ล)	๔๐
เทว จ จตฺตาลีส์ จ	= เอกจตฺตาลีส์.	๔๑
ตโย จ จตฺตาลีส์ จ	= ทฺวาจตฺตาลีส์, ทฺวิจตฺตาลีส์.	๔๒
- ทส (๕๐)	= เตจตฺตาลีส์, ติจตฺตาลีส์.	๔๓
เอโก จ ปณฺณาส จ	= ปณฺณาส, ปณฺณาส. (เตสุ วุฑฺธิ...)	๕๐
เทว จ ปณฺณาส จ	= เอกปณฺณาส.	๕๑
- ทส (๖๐)	= เทวปณฺณาส, ทฺวิปณฺณาส.	๕๒
เทว จ สฏฺจิจ จ	= สฏฺจิจ. (ฌ เป็น ส = ส ฌสฺส วา)	๖๐
ตโย จ สฏฺจิจ จ	= ทฺवासฏฺจิจ, เทวสฏฺจิจ, ทฺวิสฏฺจิจ.	๖๒
- ทส (๗๐)	= เตสฏฺจิจ, ติสฏฺจิจ.	๖๓
เทว จ สตฺตฺริ จ	= สตฺตฺริ, สตฺตติ.	๗๐
- ทส (๘๐)	= ทฺवासตฺตฺริ, ทฺवासตฺตติ, ทฺวิสตฺตฺริ, ทิสตฺตติ.	๗๒
เอโก จ อสีติ จ	= อสีติ.	๘๐
เทว จ อสีติ จ	= เอกาสีติ.	๘๑
ตโย จ อสีติ จ	= เทวอสีติ.	๘๒
	= เตอสีติ.	๖๓

จตุตาโร จ อสัตติ จ	= จตุราอัสติ. (ทีฆะ = กวาที...)	๖๔
- ทส (๙๐)	= นวุติ.	๙๐
เทว จ นวุติ จ	= ทวานวุติ, เทวนวุติ, ทวินวุติ.	๙๒
ตโย จ นวุติ จ	= เตนวุติ, ตินวุติ.	๙๓
จตุตาโร จ นวุติ จ	= จตุนวุติ.	๙๔
ฉ จ นวุติ จ	= ฉนุนวุติ.	๙๖

๔๑๕. ทสทสกั สตั ทสกาณั สตั สหสสญจ โยมหิ. (๗ บท, อาเทศวิธิ)

เพราะ โย วิภัตติในสังขยา อาเทศ ทส ที่แปลว่า ๑๐๐ เป็น สตั, ทส ที่แปลว่า ๑,๐๐๐ เป็น สหสส์ (ลบ โย = ยทนุปปนนา ...)

ทวน	- ทส (๑๐๐)	= สตั. (ลบ ํ, ลี เป็น อํ = ลี)	๑๐๐
	โยชนานั สตั.	๑๐๐ แห่งโยชนั, ๑๐๐ โยชนั	
	เทว สตานิ.	๒๐๐	
	พหุ สตานิ.	หลายร้อย	
- โยชนานั สหสส์.		๑,๐๐๐ แห่งโยชนั, ๑,๐๐๐ โยชนั	
	เทว สหสสานิ.	๒,๐๐๐	
	พหุ นิ สหสสานิ.	หลายพัน	

ถึงนี้

ฉ.ตป	- สตสส ทวิกั	= ทวิสตั.	หมวด ๒ แห่ง ๑๐๐, หรือ ๒๐๐
	สตสส ติกั	= ติสตั.	หมวด ๓ แห่ง ๑๐๐, หรือ ๓๐๐
	สตสส จตูกั	= จตุสตั.	หมวด ๔ แห่ง ๑๐๐, หรือ ๔๐๐
	สตสส ปญจกั	= ปญจสตั.	หมวด ๕ แห่ง ๑๐๐, หรือ ๕๐๐
	สตสส ฉกั	= ฉสตั.	หมวด ๖ แห่ง ๑๐๐, หรือ ๖๐๐
	สตสส สตตกั	= สตตสตั.	หมวด ๗ แห่ง ๑๐๐, หรือ ๗๐๐
	สตสส อฏฐกั	= อฏฐสตั.	หมวด ๘ แห่ง ๑๐๐, หรือ ๘๐๐
	สตสส นวกั	= นวสตั.	หมวด ๙ แห่ง ๑๐๐, หรือ ๙๐๐
	สตสส ทสกั	= ทสสตั, สหสส์.	หมวด ๑๐ แห่ง ๑๐๐, หรือ ๑,๐๐๐
ทิกุ	- เทว สตานิ	= ทวิสตั.	๑๐๐ ทั้งหลาย ๒, หรือ ๒๐๐
ทวน	- ทส (๑,๐๐๐)	= สหสส์. (ลบ ํ, ลี เป็น อํ = ลี)	๑,๐๐๐
	โยชนานั สหสส์.	๑,๐๐๐ แห่งโยชนั, ๑,๐๐๐ โยชนั	
	เทว สหสสานิ.	๒,๐๐๐	
	พหุ สหสสานิ.	หลายพัน	
ฉ.ตป	สหสสสส ทวิกั	= ทวิสสสส.	หมวด ๒ แห่ง ๑,๐๐๐, หรือ ๒,๐๐๐

สหสฺสสฺส ติกํ = ติสหสฺส.

หมวด ๓ แห่ง ๑,๐๐๐, หรือ ๓,๐๐๐

อิจจาติ ดังนี้ เป็นต้น

๔๑๖. ยาว ตตุตฺตริ ทสฺสคณฺตณฺจ. (๔ บท, วิธยํคปรีภาสา)

สังขยาที่สูงกว่า สดํ และ สหสฺสํ นั้น มีถึงไหน, ให้คูณด้วย ๑๐ ถึงนั้น

ทสฺส (คณนสฺส) ทสฺสคณฺตํ	= สดํ.	$๑๐ \times ๑๐ = ๑๐๐$
สตสฺส ทสฺสคณฺตํ	= สหสฺสํ.	$๑๐๐ \times ๑๐ = ๑,๐๐๐$
สหสฺสสฺส ทสฺสคณฺตํ	= ทสฺสทสฺสํ. (นหุตํ)	$๑,๐๐๐ \times ๑๐ = ๑๐,๐๐๐$
ทสฺสทสฺสสฺส ทสฺสคณฺตํ	= สตสทสฺสํ. (ลกขํ)	$๑๐,๐๐๐ \times ๑๐ = ๑๐๐,๐๐๐$
ทสฺสทสฺสสฺส ทสฺสคณฺตํ	= ทสฺสสตสทสฺสํ.	$๑๐๐,๐๐ \times ๑๐ = ๑,๐๐๐,๐๐๐$

๔๑๗. สกนาเมหิ. (๒ บท, อาคมวิธี)

สังขยาที่ยังไม่มีชื่อเรียก จะสำเร็จได้ด้วยชื่อของตน

กาถา

สังขยา ๒๐ ตัว คือ โกฏฺฐิ ปโกฏฺฐิ โกฏฺฐิปปโกฏฺฐิ นหุต นินฺนหุต อกฺโขภินิ พินฺทุ อพฺพุท
นิรพฺพุท อหฺห อพฺพ อฏฺฐ โสคนฺธิก อุปฺปล กุมฺพท ปุณฺทริก ปทุม กถาน มหากถาน และ
อสงฺเขยย จะสำเร็จโดยการคูณด้วย ๑๐๐ แสน

สตสทสฺसानํ สดํ	= โกฏฺฐิ.	$๑ + ๗$ ศูนฺย (๑๐,๐๐๐,๐๐๐)
โกฏฺฐิสตสทสฺसानํ สดํ	= ปโกฏฺฐิ.	$๑ + ๑๔$ ศูนฺย
ปโกฏฺฐิสตสทสฺसानํ สดํ	= โกฏฺฐิปปโกฏฺฐิ.	$๑ + ๒๑$ ศูนฺย
โกฏฺฐิปปโกฏฺฐิสตสทสฺसानํ สดํ	= นหุต.	$๑ + ๒๘$ ศูนฺย
นหุตสตสทสฺसानํ สดํ	= นินฺนหุต.	$๑ + ๓๕$ ศูนฺย
นินฺนหุตสตสทสฺसानํ สดํ	= อกฺโขภินิ.	$๑ + ๔๒$ ศูนฺย
อกฺโขภินิสตสทสฺसानํ สดํ	= พินฺทุ.	$๑ + ๔๙$ ศูนฺย
พินฺทุสตสทสฺसानํ สดํ	= อพฺพุท.	$๑ + ๕๖$ ศูนฺย
อพฺพุทสตสทสฺसानํ สดํ	= นิรพฺพุท.	$๑ + ๖๓$ ศูนฺย
นิรพฺพุทสตสทสฺसानํ สดํ	= อหฺห.	$๑ + ๗๐$ ศูนฺย
อหฺหสตสทสฺसानํ สดํ	= อพฺพ.	$๑ + ๗๗$ ศูนฺย
อพฺพสตสทสฺसानํ สดํ	= อฏฺฐ.	$๑ + ๘๔$ ศูนฺย
อฏฺฐสตสทสฺसानํ สดํ	= โสคนฺธิก.	$๑ + ๙๑$ ศูนฺย
โสคนฺธิกสตสทสฺसानํ สดํ	= อุปฺปล.	$๑ + ๙๘$ ศูนฺย

อุปฺพลสฺตสทฺสทฺสํ สตํ	= กุมฺพํ.	๑ + ๑๐๕ ศูนฺยํ
กุมฺพสฺตสทฺสทฺสํ สตํ	= ปุณฺพทริกํ.	๑ + ๑๑๒ ศูนฺยํ
ปุณฺพทริกสฺตสทฺสทฺสํ สตํ	= ปทุมํ.	๑ + ๑๑๙ ศูนฺยํ
ปทุมสฺตสทฺสทฺสํ สตํ	= กถานํ.	๑ + ๑๒๖ ศูนฺยํ
กถานสฺตสทฺสทฺสํ สตํ	= มหากถานํ.	๑ + ๑๓๓ ศูนฺยํ
มหากถานสฺตสทฺสทฺสํ สตํ	= อสงฺเขยฺยํ.	๑ + ๑๔๐ ศูนฺยํ

๔๑๘. ทฺวาทีโต โกเนกตฺเถ จ. (๔ บท, ปัจจัยวิธี)

หลังจาก ทฺวิ เป็นต้น ลง ก ปัจจัย ในอรรถว่า มาก

ทฺวิโก ทฺวิกํ ราสี.	๒ กอง
ติโก ติกํ ราสี.	๒ กอง
จตุโก จตุกํ ราสี.	๔ กอง
ปญฺจโก ปญฺจกํ ราสี.	๕ กอง
ฉโก ฉกํ ราสี.	๖ กอง
สตฺตโก สตฺตกํ ราสี.	๗ กอง
อฏฺฐโก อฏฺฐกํ ราสี.	๘ กอง
นวกโก นวกํ ราสี.	๙ กอง
ทกโก ทกํ ราสี.	๑๐ กอง
ปณฺณาสโก ปณฺณาสกํ ราสี.	๕๐ กอง
สตโก สตกํ ราสี.	๑๐๐ กอง
สทฺสสโก สทฺสสกํ ราสี.	๑,๐๐๐ กอง เป็นต้น

จบ สังขยาตตัทธิต